

NOUTĂȚI DENDROLOGICE ÎN GRĂDINA BOTANICĂ A UNIVERSITĂȚII DIN BUCUREȘTI

VASILE DIACONESCU, biolog-botanist principal

În prima parte a lucrării se face o analiză a bibliografiei privitoare la Grădina Botanică, de la amenajarea actualei grădini și pînă în prezent. Sînt trecute în revistă un număr de 47 titluri care, în mod direct sau indirect, se referă la colecțiile de plante ale grădinii botanice.

În a doua parte a lucrării sînt prezentate un număr de 86 unități taxonomice de plante lemnoase nou introduse în plantațiile grădinii. Aceste unități aparțin la 29 familii, 36 genuri, 65 specii, 4 varietăți și 35 forme horticole.

În planul grădinii inclus în lucrare sînt indicate pozițiile topografice ale unităților taxonomice, care sînt rediate și în indicele de la sfîrșitul lucrării.

Lucrarea cuprinde de asemenea o scurtă privire asupra originii arealografice a materialului nou introdus.

Caracterul viu, dinamic al unei grădini botanice, poate fi definit prin adausurile anuale aduse colecțiilor sale de plante. Cînd aceste adausuri sînt aduse colecțiilor dendrologice, a căror viață înfruntă timpul, secole de-a rîndul, menționarea lor în scris capătă importanță în urmărirea vieții istorice a instituției. Dacă pentru viața curentă a instituției noastre au importanță toate plantele existente în colecții, cele cu longevitate au valoare de document istoric.

În ultimul deceniu au fost publicate asemenea documente care completează golul dintr-o lungă perioadă, din care avem informații foarte puține, parțiale și uneori vagi. Astfel, în primul deceniu (1886—1896)¹, de existență a grădinii, adică perioada cea mai activă în care directorul ei Dr. Dimitrie Brandza i-a dat, în mare, conturul pe care-l are azi, nu s-a publicat nimic privitor la mersul lucrărilor de amenajare, procurarea materialului săditor etc.

---

¹ După mutarea ei din nou în Cotroceni.

Aceeași situație se menține și în deceniul următor, după moartea Prof. D. Brandza.

Abia în 1906, apare „Catalogul obiectelor expuse de Institutul botanic“ la expoziția din Parcul Libertății, acesta fiind primul material publicat cu referire la inventarul floristic al grădinii actuale din Cotroceni. Desigur este vorba de un inventar parțial, deoarece se referă numai la speciile cu care grădina a participat la expoziția jubiliară.

Cercetînd acest catalog al Prof. M. Vlădescu (1906), găsim menționate doar cîteva specii de plante lemnoase din care au fost expuse mostre. Este totuși importantă indicația că din unele specii ca *Ginkgo biloba*, *Cupressus sempervirens* var. *pyramidalis*, *Taxus baccata*, *Magnolia glauca*, *M. lennei*, *M. stellata*, *Xanthoceras sorbifolia* și *Zanthoxylum planispinum*, au fost expuse ramuri cu frunze și fructe. Deducem de aici, măcar pentru *Ginkgo biloba*, că la acea dată avea cel puțin 20 ani, vîrsta de fructificare. La expoziția jubiliară au mai fost expuse ca plante de seră: *Cupressus arizonica*, *C. funebris*, *C. globulifera*, *C. pyramidalis*, *C. torulosa*, *Eucalyptus*, *Ficus elastica* și *Ficus carica*. Au mai fost plantate în expoziție: *Jasminum fruticans*, *Pinus halepensis*, *P. insignis*, *P. maritima*, *P. cembra*, *Larix decidua*, *Taxus*, *Juniperus*, *Abies*, *Picea*, apoi *Betula*, *Fagus* etc.

Numărul plantelor ierboase expuse ca piese de herbar sau conservate în spirt este foarte mare cuprinzînd unele genuri deosebit de importante ca: *Dionaea*, *Nepenthes*, *Cattleya*, *Coelogyne*, *Epidendrum*, *Laelia*, *Lycaste*, *Mormolyce*, *Neottia*, *Odontoglossum*, *Paphiopedilum*, *Stanhopea*, *Vanda*, *Musa*, *Billbergia* etc.

În partea a doua a catalogului sînt prezentate un număr de 146 de specii lemnoase și ierboase, expuse ca plante vii, în vase sau plantate direct în jurul cascadei din grădina botanică.

Urmează apoi o lungă perioadă de timp în care nu există nici un material bibliografic referitor la activitățile grădinii. Abia în 1922, Iuliu Prodan se referă în mod indirect la unele specii lemnoase cultivate și în Grădina Botanică din București.

Tot indirect se referă și M. Brandza (1934) la cîteva specii de plante lemnoase cultivate în Grădina Botanică.

În 1935, C. C. Georgescu și J. Neuwirth publică primul studiu asupra rășinoaselor cultivate în Grădina Botanică, în care sînt analizate 42 unități taxonomice: *Picea excelsa*, *P. orientalis*, *P. pungens*, *Picea polita*, *P. setkaënsis*, *P. ojanensis*, *P. omorica*, *Abies alba*, *A. pinsapo*, *A. numidica*, *A. nordmanniana*, *A. concolor*, *A. cilicica*, *A. fraseri*, *A. cephalonica*, *A. brachyphylla*, *A. grandis*, *Pinus austriaca*, *P. silvestris*, *P. strobus*, *P. cembra*, *P. montana*, *P. leucodermis*, *P. balfouriana*, *P. ponderosa*, *P. parviflora*, *Pseudotsuga taxifolia*, *Tsuga canadensis*, *Taxus baccata*, *Chamaecyparis lawsoniana*, *Ch. pisifera*, *Thuja occidentalis*, *Thuja dolabrata*, *Biota orientalis*, *Juniperus communis*, *J. nana*, *J. sabina*, *J. virginiana*, *Larix europaea*, *Cedrus deodara*, *Cupressus sempervirens* și *Araucaria excelsa*. Din speciile menționate în lucrarea lui C. C. Georgescu și J. Neuwirth în 1935, E. Ţopa (1945), care se ocupă indirect de rășinoasele din Grădina Botanică, dă ca dispărute următoarele specii: *Taxus baccata* v. *adpressa*, *Taxus baccata* v. *erecta*, *Taxus baccata* v. *fastigiata*, *Taxus cana-*

densis, Cupressus globulifera, Juniperus communis v. hibernica, Juniperus communis v. pyramidalis, J. sabina, J. chinensis v. aurea, Chamaecyparis pisifera, Thuja plicata, Pinus densiflora, Pinus sempervirens, Juniperus thurifera, Thujopsis dolabrata, Abies concolor, Abies grandis, Cedrus deodara, Pinus parviflora, Pinus densiflora, Larix decidua, Pinus excelsa.

Un număr însemnat din speciile dispărute în deceniul dintre apariția celor două lucrări, au fost reintroduse în perioada care a urmat (1945—1971).

Iată speciile reintroduse: *Taxus baccata* „Fastigiata“, *Juniperus communis* „Hibernica“, *J. sabina*, *Chamaecyparis pisifera*, *Cupressus sempervirens*, *Juniperus thurifera*, *Thujopsis dolabrata*, *Abies concolor*, *Abies grandis*, *Cedrus deodara*, *Pinus parviflora*, *Larix decidua*, *Pinus densiflora*, *Pinus montana* v. *mughus*, *Pinus excelsa*.

Din colecția de rășinoase a Grădinii Botanice lipsesc următoarele specii care au existat pînă în 1942 (Țopa E., 1945), *Taxus canadensis*, *Cupressus globulifera*, *Thuja standishi*, *Abies firma*, *A. homolepis*, *A. pinsapo*, *Picea ojanensis*, *P. falcata*, *P. rubra*, *Abies balsamea*, *A. cilicica*, *A. fraseri*, *Picea bicolor*, *P. glauca*, *P. smithiana*, *Picea rubra*, *Picea sitchensis**, *Larix dahurica*, *Pinus balfouriana*, *Pinus cembra*, *Pinus sabiniana*, *P. taeda* și *P. peuce*.

Cîteva specii date de E. Țopa (l.c.) ca dispărute (*Picea polita*, *Abies alba*, *Picea orientalis*, *Pinus resinosa* și *Pinus strobus*) existau și la acea dată, după cum există și azi exemplare viguroase, unele chiar monumentale (*Picea orientalis*, *Pinus strobus*).

Din 1945 pînă în 1958, deși o perioadă foarte activă în ce privește lucrările de achiziționare, producere și plantare, nu s-a mai publicat nimic referitor la aceste lucrări.

În 1958, I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu publică un studiu asupra unui număr de șase specii naturalizate în Grădina Botanică (*Broussonetia papyrifera*, *Buxus sempervirens*, *Mimosa pudica*, *Ginkgo biloba*, *Cephalotaxus drupacea* și *Taxodium distichum*), pentru ca în 1959 aceiași autori să publice observații fenologice asupra unui număr de 380 specii exotice lemnoase cultivate în Grădina Botanică.

Odată cu apariția în 1960 a volumului „Acta Botanica Horti Bucurestiensis“, publicație anuală a grădinii botanice, începe acțiunea de inventariere a patrimoniului viu existent la acea dată și de prezentare periodică a noilor achiziții.

Astfel, în primul volum (Buc. 1960), în afara unui istoric al dezvoltării grădinii în perioada 1955—1959, semnat de Directorul grădinii Prof. Dr. I. T. Tarnavschi, mai senmează materiale privitoare la colecțiile de plante: V. Diaconescu, I. Gh. Lungeanu, Lucreția Spiridon-Bădescu, I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu, Gheorghe Dihoru și Doina Rădulescu-Ivan, I. T. Tarnavschi și Lucreția Spiridon, I. T. Tarnavschi și Silvia Mihăilescu.

În afară de valoarea floristică, de inventar, a acestor lucrări, prezintă mare interes indicațiile de comportament în condițiile de cultură, cuprinse în unele lucrări (I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu, I. T. Tar-

* Dispărută în anul 1962, ca urmare a daunelor provocate de rigorile secetei din anii 1946, 1947.

navschi și Lucreția Spiridon), precum și stabilirea poziției topografice a plantelor în altele (Lucreția Spiridon-Bădescu, I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu, Gheorghe Dihoru și Doina Rădulescu-Ivan).

În volumul următor (București, 1961) acțiunea inițiată în primul volum este continuată și amplificată, fiind incluse 12 titluri, semnate de personalul științific al grădinii botanice din acea vreme (I. T. Tarnavschi, V. Diaconescu, I. Gh. Lungeanu, L. Spiridon-Bădescu, Silvia Mihăilescu-Firea). Cîteva sectoare se descriu amănunțit (sectorul „Plante ornamentale“, sectorul „Sistem“, sectoarele geografice „Plante mediteraneene“, „Flora Dobrogei“), descrierile fiind însoțite și de planuri de plantație. Desigur, în timp, se produc unele schimbări în plantații, chiar și în cazul celor lemnoase, dar acestea nu sînt semnificative. Modificările mai importante se înregistrează în publicații ulterioare, iar celelalte sînt înregistrate în planurile anuale de plantație.

După 1961 noi contribuții au fost aduse atît în ce privește inventarul viu (I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu, 1965), cît și asupra comportării unor specii în condiții de cultură în climatul nostru (V. Diaconescu 1965), sau cu privire la posibilitățile de înmulțire a unor specii mai dificile (V. Diaconescu 1965).

Specii recent introduse sînt publicate în 1967 (I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu) menționîndu-se un număr de 64 unități taxonomice exotice. Pentru toate acestea sînt indicate: proveniența materialului, anul plantării, poziția topografică în plantație, precum și unele aprecieri asupra comportării.

Colaborînd la elaborarea lucrării lui I. Dumitriu-Tătăranu (1960), V. Diaconescu asigură inventarierea aproape completă (cca. 1 000 unități taxonomice) la acea dată, patrimoniul de plante lemnoase indigene și exotice al Grădinii Botanice, care apar în lucrarea menționată la „Răspîndirea în țară“, cu indicativul G.B.B. (Grădina Botanică București).

Un mare număr de specii apar în Ghidul Grădinii Botanice (Ion T. Tarnavschi, V. Diaconescu și Lucreția Spiridon-Bădescu), care este prima lucrare de acest gen privitoare la Grădina Botanică din București în cei 86 de ani de la amenajarea sa pe teritoriul ei de astăzi, în Cotroceni.

În mod indirect, în „Plante decorative“ (V. Diaconescu, 1970) sînt incluse peste 200 specii de plante cultivate în Grădina Botanică asupra cărora se fac aprecieri de comportament și de cultură.

Analizînd comportarea unor specii exotice lemnoase în iarna anului 1968—1969 (V. Diaconescu, 1972), sînt luate în considerație un număr de 45 unități taxonomice cultivate în Grădina Botanică și care au avut de suferit, fie de pe urma gerurilor, fie ca urmare a marilor depuneri de zăpadă din zilele de 1—3 ianuarie 1969.

Se referă de asemeni la plantele cultivate sau spontane în Grădina Botanică din București și lucrările semnate de I. T. Tarnavschi, V. Diaconescu și Andreea Alexandrescu-Dănescu (1967), V. Diaconescu și Andreea Dănescu (1962, 1963, 1964, 1965), V. Diaconescu și Andreea Alexandrescu-Dănescu (1967, 1969), V. Diaconescu 1958, I. T. Tarnavschi 1961, Marin Andrei și Mihăilescu Silvia 1967.

Unele date, mai mult sentimentale artistice decît științifice, găsim în lucrarea lui R. Marcus (1958) care se referă în special la peisaj și mai puțin la speciile componente.

Cele 47 de titluri, analizate mai sus, epuizează întreaga bibliografie care, în mod direct sau indirect, tratează probleme ale patrimoniului viu al grădinii botanice, în decursul celor aproape 90 de ani de viață, bibliografie care în procent de peste 90% a fost publicată în ultimele două decenii cînd la direcția grădinii a venit Prof. Dr. Docent I. T. Tarnavschi.

Nu includem în bibliografie numeroasele lucrări de Patologie vegetală, Palinologie, Algologie care au folosit ca material de studiu plante cultivate sau spontane în Grădina Botanică din București.

Lucrarea de față cuprinde un număr de 86 unități taxonomice redată mai jos. Majoritatea sînt plantate după 1966 (dată la care s-a pregătit materialul publicat în 1967*). Unele specii, deși existente încă înainte de 1966, nu au fost publicate atunci, datorită nesiguranței în ce privește rezistența lor la condițiile din zona noastră.

Acer palmatum Thunb. var. *matsumurae* Makino, plante provenite din Japonia (K. P. — O. B. G.¹ în 1968 ca exemplare „Bonssay“. S-au plantat însă direct în sol, în arboret (X, 6B)², unde au o dezvoltare mulțumitoare. De menționat totuși că în iarna 1970—1971, deși nu au fost temperaturi foarte scăzute, au apărut pete necrotice determinate de degerături, ceea ce a dus la uscarea unor ramuri la două din cele trei exemplare.

Acer platanoides L. „*Palmatifidum*“. Este o formă ornamentală existentă numai în cîteva exemplare în țara noastră. Materialul plantat în 1971 (VI, 6 E) provine de la INCEF—Bazoș, Timișoara.

Acer saccharum Marsh. Paltin (arțar) de zahăr. Arbore forestier din America de Nord. Puietii provin de la INCEF-Bazoș, Timișoara și au fost plantați în 1971 (VI, 6 E).

Albizia julibrissin Durazz. var. *rosea* Mouill (I), X, 6 B. Produsă din semințe de la Pallanza în 1957 și plantată la locul definitiv în 1959. Are florile roz viu față de roz pal la specia tipică. Fructifică abundant în fiecare an. Semințele sînt viabile.

Callicarpa bodinieri Levl. var. *giraldii* Rehd. Verbenaceae. Arbust de 2—3 m, originar din China. Are o creștere mai viguroasă ca celelalte specii de *Callicarpa*, iar culoarea fructelor este mai intens violetă. Ciorchinii cu fructe sînt mai mari ca la alte specii, dar așezați mai rar pe ramuri datorită creșterii foarte viguroase și deci a lungirii internodurilor.

Produs în pepinieră proprie și plantat în 1967 (X, 6 B) la vîrsta primei fructificări (3 ani).

Callicarpa japonica Thunb. „*Leucocarpa*“. Plante produse în pepinieră proprie și plantate în 1968 (XXI, X B și 8 B) în stadiu de fructi-

* I. T. Tarnavschi și Diaconescu. Specii exotice lemnoase recent introduse în Grădina Botanică din București.

¹ Kanagawa Prefectural-Ofuna Botanical Garden Japonia.

² Poziția topografică din planul Grădinii Botanice.

ficare. Are valoare ornamentală mai redusă ca specia tipică, de care se deosebește prin culoarea albă a fructelor.

Carya illinoënsis (Wangh.) K. Koch, originară din sudul Americii de Nord (valea fluviului Mississippi). Provine de la INCEF-Bazoș, Timișoara, fiind plantată în 1969 (X, 6 C și IX, 6 C).

Carya ovata (Mill.) K. Koch, arbore de mari dimensiuni, originar din America de Nord. Puietii plantați în 1969 (X, 5 C și IX, 7 C) provin de la INCEF-Bazoș, Timișoara. Au creștere foarte înceată în primii ani după plantare.

Castanea dentata Marsh. Arbore din America de Nord. Provenit în 1969 de la INCEF-Bazoș, Timișoara și plantat în 1971 (VII, 7 D).

Cedrus atlantica Monetti (XXI, 7 B). Cedru algerian. Originar din Africa de Nord, se cultivă în mod curent în Europa mediteraneană.

Este obținut din semințe provenite de la Grădina Botanică din Coimbra în anul 1961. Semănate direct în pepinieră, puietii nu au fost protejați niciodată în timpul iernii. Plantat la locul definitiv în anul 1966, a atins în 1971 o înălțime de 5,5 m și diametrul de 10 cm la nivelul solului. Nu a manifestat pînă acum nici un fel de sensibilitate față de factorii climatici locali și nici față de dăunătorii animalii sau vegetali.

Cedrus libani A. Rich. (XXI, 7 B). Adus ca puiet de 10 cm înălțime din Israel în 1970 și plantat în 1971.

Chamaecyperis lawsoniana Parl. „Alumii“. Specia tipică este foarte mult răspîndită în toată țara. Forma horticolă „Alumii“ este rară, deși înmulțirea prin butași dă rezultate foarte bune. Exemplarele plantate în 1971 (XXI, 7 B) sînt produse din butași recoltați de la Inst. Pedagogic — București în 1967. Sînt plante viguroase, puțin pretențioase față de condițiile pedoclimatice din zona noastră.

Clerodendron bungei Steud. (*C. foetidum* Bge.) (XVII, 9 G ; XXI, B 6 și A 6). Spontan în regiunile tropicale și subtropicale ale Asiei, la noi se cultivă mai ales ca plantă de interior și numai rareori ca arbust de grădină (Orșova).

Exemplarele din Grădina Botanică sînt plantate în 1957. În primii ani după plantare în fiecare iarnă degeră partea aeriană. În ultimii 7 ani nu au mai degerat decît mugurii terminali sau cel mult 4—5 cm din vîrfurile anuale. Înflorește în iulie — august — septembrie. Se înmulțește cu mare ușurință prin rizomi. Drajonează foarte abundent, avînd o mare forță de expansiune. Inflorescențele se pot folosi pentru buchete. În acest caz frunzele se elimină complet, deoarece au un miros foarte dezagreabil. Prezintă mare importanță pentru spațiile verzi, întrucît înflorește într-o perioadă cînd alte plante arbustive nu sînt înflorite. Deși are o mare trebuință de umiditate, pentru a-i mări rezistența la ger, se va opri după înflorire udatul pentru a se stimula lignificarea tulpinilor.

Cornus florida L. Arbust florifer originar din America de Nord obținut de la INCEF-Bazoș, Timișoara în anul 1969. Plantat în 1971 (XIV, 7 H), puietii avînd înălțimea de 1,5 m.

Crataegus oxyacantha L. „Pauli“ (XI, 7 F). Arbust cu mare valoare ornamentală prin florile sale involte de culoare stacojie. Înflorește

foarte abundent la jumătatea lunii mai. Plantat în 1958, puietul provenind de la Școala de Silvicultură Brănești — București.

Cupressus sempervirens L. „*Stricta*“. Arbore comun în Europa de Sud și Asia Vestică. Exemplarele cultivate în Grădina Botanică provin din semințe recoltate în 1964 de la exemplarele de pe insula Ada-Kaleh. Semănatul s-a făcut la cutii în seră în decembrie 1964 și s-au plantat pe strat în pepinieră în mai 1965. În 1971 au ajuns la înălțimea de 2 m. În iernile de pînă acum s-a comportat bine fără să fie protejat. S-au plantat în teren în 1971 (VII, 7 D ; IX, 7 D ; XVI, 8 D, 11 B și 11 C).

Decaisnea fargesii Franch. (6 B, 7 B). Arbust din familia Lardizabalaceae, originar din China. Obținut din semințe în anul 1969, în 1970 a fost plantat la locul definitiv (X, 6 C). Iarna anului 1970—1971, caracterizată ca ușoară, nu a produs daune plantelor de *Decaisnea*.

Diervilla praecox (Lem.) Bailey „*Avalanche*“. Flori de culoare albă, cu înflorire timpurie. Se comportă ca și celelalte specii de *Diervilla*, atît în ce privește condițiile de cultură, cît și în ce privește înmulțirea. Plante produse în pepinieră proprie din semințe primite de la Peking în 1956. Plantată în 1958. (XXI, 7 B).

Din aceeași specie și de aceeași proveniență se mai cultivă în grădină (XXI, 7 B) soiurile : „*Bouquet rose*“, cu florile de culoare roz, și „*Messenger*“ e cu florile de un roz mai intens.

Hedysarum multijugum Maxim. (XIX, 6 I). Deși menționat într-o lucrare anterioară (I. T. Tarnavschi și V. Diaconescu, 1960), abia în ultimii ani a fost înmulțit.

În anii lipsiți de ploi în perioada înfloririi, planta produce semințe care, semănate imediat după maturare, răsar în procent de peste 50%.

Plantele trebuie bine protejate în timpul iernii, deoarece sînt foarte sensibile la temperaturi scăzute. Chiar bine protejate, în primele două ierni tot degeră pînă la nivelul solului. Abia în anii următori plantele se fortifică, formînd o tufă scundă de 80—200 cm.

Hydrangea arborescens L. „*Grandiflora*“. Puieti obținuți din semințe provenite de la Grădina Botanică Amsterdam (Olanda) și Grădina Botanică Rogow (Polonia). Plante sensibile la ger în primii ani de viață. Plantate în 1972, (XXI, 8 B și 7 B).

Hydrangea aspera D. Don. (XII, 8 F). Plante cu un mare areal în Asia din Himalayia pînă în Djawa. Produse în pepinieră proprie din semințe provenite de la Grădina Botanică din Pallanza (Italia) și Grădina Botanică rin Rogow (Polonia). Plantată în 1972 (XXI, 8 B și 7 B).

Hydrangea bretschnideri Dipp. (XII, 8 F). Semințe provenite de la Poznan în 1969. Semănăturile s-au făcut în seră, și abia după al doilea an repicat s-au plantat afară (luna iulie). Plantată în 1972.

Holodiscus discolor Maxim. (*Spiraea discolor* Pursh). Originar din America de Nord și mult cultivat în țările nordice ale Europei. Obținut în pepinieră proprie în 1969, a înflorit prima oară în luna iunie 1971. Plantat în XIII, 7 F.

Juniperus chinensis L. „*Pfitzeriana*“. Înmulțit pe cale vegetativă în 1966 din exemplarele aduse de la INCEF-Mihăiești, Argeș în 1965 (X, 5 B : XXI, 7 B).

Juniperus chinensis L. var. *sargentii* Henry. Exemplare primite din Japonia (K. P. — O. B. G.) în anul 1968, ca exemplare Bonssay și plantate direct în sol în grădină (XXI, 5 B și 6 B).

Kalopanax pictus (Thunb.) Nakai var. *maximowiczii* Schneid. (X, 6 B; XII, 9 C; XVII, 10 H), originar din Extremul Orient; produs în pepinieră proprie din semințe provenite de la Grădina Botanică din Peking în 1961. Sensibil la secetă când pierde frunzele încă din luna iulie. Nu suportă umbrirea.

Kerria japonica (L.) DC. (XXI, 6 B). Obținută în 1969 de la Grădina Botanică a Institutului Agronomic din București. Plantă sensibilă la geruri mai mari de -15°C , când partea aeriană degeră, parțial, dar se reface din rizomi.

Ligustrum japonicum Thunb. (II, 4 G). Arbust originar din Extremul Orient, cu frunze persistente sau semipersistente în iernile cu geruri prea mari.

Ligustrum ovalifolium Hassk. „Aureum“. Specie originară din Japonia, cu frunze persistente sau semipersistente (în nordul țării) cu mare valoare ornamentală atît ca gard viu cît și ca tufe izolate. Forma „Aureum“ este foarte puțin răspîndită în țara noastră. Are o creștere mai mică decît specia tipică de aceea se pretează la garduri vii, joase. Obținut sub formă de butași de la pepiniera C.F.R. Chitila — București în 1966 și plantat în 1969 (XXI, 7 B).

Lonicera sempervirens L. Plantat în 1970 în XXI, 8 C. Provine din curtea Ambasadei Turciei la București. Arbust agățător originar din nord-estul Americii de Nord. Frunzele de sub inflorescență sînt reunite (conate), aproape rotunde. Flori mari de 4—5 cm lungime, viu colorate în portocaliu. Înflorirea începe în primele zile din luna mai și continuă pînă toamna tîrziu. Fructele, în număr mic, sînt de culoare roșie, reprezentînd un element de decor.

Malus angustifolia (Ait.) Mich. „Plena“. (XXI, 7 B). Arbust ornamental, originar din Statele Unite. Cele două exemplare din XXI, B 7 sînt plantate în 1963, provenind de la Șc. Teh. de Silvicultură Brănești — București. Sînt plante viguroase, foarte florifere. Florile, mari de 6—7 cm diametru, cu 35—40 petale de culoare roz pal, cele exterioare mai mari (2 cm) și mai viu colorate, degajează un miros agreabil. Înflorirea are loc în prima jumătate a lunii mai (în București), în același timp cu înfrunzirea. Nu fructifică decît foarte puțin și numai rareori. Foarte puternic atacat de făinare, obișnuit după înflorire, dar uneori chiar în timpul înfloririi micșorîndu-i valoarea ornamentală.

Malus ioensis (Wood) Brit. „Plena“. (XII, 12 C). Face parte din plantația veche. Sensibil la făinare.

Malus halliana Koehne. Exemplarele primite în 1968 din Japonia (K. P. — O. B. G.) sub formă de Bonssay și plantat în teren în 1971. (X, 6 B).

Nandina domestica Thunb. Arbust scund din familia Berberidaceae, cu frunze sempervirente sau semisempervirente. Originar din Japonia. Obținut în 1968 din semințe provenite de la Grădina Botanică din Tokio. Este sensibil la geruri mai mari de -10°C . Protejat, rezistă și

în iernile cu geruri de pînă la -20°C . Chiar dacă partea aeriană degeră lăstărește de la nivelul solului și se reface complet. În vara anului 1971 (iulie) a înflorit prima dată. (X, 6 B).

Pinus densiflora Sieb. et Zucc. Originar din Orientul Îndepărtat. Obținut în pepinieră proprie din semințe primite de la Pekin în 1966. Plantat în arboret (X, 5 C) în 1971, 3 exemplare cu înălțimea de 80 cm.

Pinus eldarica Medw. Exemplarele din XXIV, H 2, au fost distruse de gerurile iernii 1962—1963. În 1965 au fost plantate alte 5 exemplare (X, 5 C) în loc mult mai adăpostit. Plantele au fost produse în pepinieră proprie din semințe de la Ialta. Pînă acum au o comportare bună.

Pinus pentaphylla var. *himekomatsu* Makino. Plante provenite din Japonia (K. P. — O. B. G.) ca Bonssay în 1968 și plantate pe stîncăria de la poartă. (XXI, 6 B).

Pinus ponderosa Laws. Specie din America de Nord, are o bună dezvoltare la noi în plantație. Exemplarele din XXIV, 2 G provin de la INCEF — Snagov (1957).

Pinus resinosa Ait. (X, 5 C). Obținut în pepinieră proprie din semințe provenite de la Grădina Botanică din Tokio în anul 1964. Plantat în 1971 patru exemplare cu înălțimea de 1 m.

Prunus serulata Lindl. (XI, 7 F ; XXI, 6 A). Arbore ornamental cu valoare de simbol în Japonia. Achiziționat de la Liceul Horticol din Dragomirești Vale — București în anul 1963. Plante cu dezvoltare foarte viguroasă și înflorire bogată în fiecare an.

Prunus tomentosa Thunb. (X, 6 C). Originar din Extremul Orient (China, Japonia), se dezvoltă foarte bine în condițiile climatului nostru. Este însă puțin longeviv. Exemplarele plantate în 1957 (X, 6 C și XI, 7 E) sînt într-o avansată stare de îmbătrînire. Se înmulțește din semințe și fructifică în anul patru de la semănare.

Punica granatum L. „Nana“ (XI, 7 C). Plantă de talie mult mai mică (15—25 cm) decît specia tipică, cu frunze și flori de asemeni mai mici. Poate fi cultivată și ca plantă de apartament, la ghivece.

Punica granatum L. „Pleniflora“ (X, 5 B). Identică cu specia tipică, dar cu flori mai mari, involte. Fiind foarte floriferă, prezintă mare valoare ornamentală. Este un arbust ce nu depășește 2 m înălțime, mult ramificat, chiar de la bază. Este suficient de rezistent la temperaturile scăzute din timpul iernilor.

Punica granatum L. „Legrelliae“. (XXII, 8 C). Este o formă de cultură cu flori involte striate în roșu cu alb. Este forma cea mai ornamentală.

Quercus cocinea Moench (IX, 7 C). Arbore original din America de Nord. Provenit de la INCEF Bazoș — Timișoara în 1970 și plantat în 1972.

Quercus velutina Lam. Specie originară din America de N., în țara noastră existînd doar în cîteva colecții dendrologice. Exemplarele noastre au fost primite în anul 1969 (IX, 7 C).

Ribes grossularia L. Agriș. (XVII, 11 D). Plantație executată în 1956 cu soiuri achiziționate de la stațiunea pomicolă Voinești — Dîmbovița, cuprinzînd soiurile : St. Giles. Mai Duc, Muntenești, Industrial.

Ribes nigrum L. Coacăz negru. (XVII, 11 D și 12 D). Plantație executată în 1956 cu material de la Stațiunea pomicolă Voinești, cuprinzând soiurile : Roșii de Versailles, Negre mari, Chenonson și Payes prolificer.

Ribes rubrum L. Coacăz roșu. (XVII, 11 D și 12 D). Soiuri plantate în 1956 provenite de la Stațiunea pomicolă Voinești (Roșii de Olanda și Albe de Versailles).

Rosmarinus officinalis L. (XXI, 6 B). Specie sud-europeană, este cunoscută ca plantă de interior. Protejată rezistă și sub cerul liber. În iernile cu temperaturi mai mici de -20°C degeră oricât ar fi de protejată.

Sambucus canadensis L. (XXI, 6 A). Soc american. Plantat în XXI, A 6 în 1959, provenind din semințe de la Arboretum Kornick (Polonia).

Sambucus nigra L. „Laciniata“ (XXI, 6 A). A fost obținut din semințe provenite de la Arboretum Kornick (Polonia) în 1966.

Schizandra chinensis Boill. (X, 6 B). Liană de 5—6 m înălțime, originară din Extremul Orient. Înflorește la sfârșitul lunii aprilie sau începutul lunii mai. Plante provenite de la horticultorul Gheorghe Vanghele din Galați.

Symphonicarpus orbiculatus Moench „Variegatus“ (VI. 6 F). Specia este originară din America de Nord. Formele horticole sînt obținute în Europa.

Syringa komarowii Schneid. (XXI, 8 B). Originară din vestul Chinei. Arbust viguros, cu înflorire foarte târzie — în a doua jumătate a lunii mai. Spre deosebire de alte specii de *Syringa*, la aceasta inflorescențele sînt pendule.

Syringa velutina Komar. (V, 5 G). Specie de proveniență orientală (China de N., R. P. D., Coreeană). Face parte din plantația veche a grădinii.

Syringa vulgaris L. (XXI, 7 B) cu soiurile „Charles X“ (Audi-bert, 1831), „Congo“ (Lemoine, 1896), „Jeanne d'Arc“ (Lemoine, 1502), „Andenken an Ludwig Späth“ (Späth, 1883), „Mareșal Lannes“, „Catinat praecox“ (Lemoine, 1923).

Menționăm că soiurile de *Syringa* cu floare simplă își transmit bine caracterele în cazul înmulțirii prin semințe.

Viburnum betulifolium Batal. (X, 6 C). Originar din China de Vest, are o creștere arbustivă putînd să ajungă pînă la 4 m înălțime. Rezistent la temperaturi scăzute, crește viguros, mult ramificat de la bază. În 1971 a fructificat pentru prima dată.

Viburnum fragrans Bge. (X, 6 B). Originar din nordul Chinei, a fost introdus în Europa la începutul secolului. În colecțiile dendrologice din țara noastră nu este menționat. A fost plantat în Grădina Botanică în 1965, fiind provenit de la firma Ziegler (Viena). Are creșteri foarte bune, dar înflorește sărăcăcios. În toamnele lungi și călduroase începe să înflorească încă de la finele lunii octombrie. Înflorirea normală este în luna martie.

Viburnum tinus L. (VII, 7 D). Specie sud-europeană și nord-africană, dar cultivat la ghivece și în țările mai nordice. Este un arbust scund ce nu depășește 2 m înălțime. Are frunze persistente.

Produs în serele grădinii din semințe primite din Coimbra (Portugalia) în 1969. Plantat în teren în 1973. În literatura din țara noastră nu este citat încă nici în colecțiile de seră, nici în cele de aer liber.

Wisteria floribunda (Willd.) DC. (XV, 9 G). Specie originară din Japonia. Exemplarele din XX, 7 B provin de la Ofuna Botanical Garden (Kanagawa — Japonia). Formate inițial ca Bonsay, la noi au fost plantate în grădină în 1968.

Zelkova hirta (Thunb.) C. K. Schneid. Specie originară din Extremul Orient, provenită de la INCEF-Bazoș, Timișoara în anul 1969.

Încercînd să facem unele aprecieri asupra proveniențelor areolografice a materialului nou introdus, se impune mai întii numărul mare de unități provenind din Extremul Orient — 26 u.t. * din total. Speciile din această categorie se remarcă prin marea lor valoare ornamentală (*Acer palmatum*, *Callicarpa*, *Diervilla* etc.). Caracteristic este de asemenea că marea lor majoritate sînt specii arbustive.

Speciile nord-americane sînt pe locul doi, cu 19 u.t., acestea sînt mai ales plante arborescente, de interes silvic (*Carya*, *Pinus*, *Quercus*) și numai puține specii arbustive cu valoare ornamentală (*Cornus florida*, *Holodiscus discolor*, *Lonicera sempervirens* etc.).

În ordinea numerică urmează cele indigene, 17 u.t. Aici nu este vorba de specii propriu-zise, ci forme horticole de cultură (*Syringa*, *Ribes* etc.).

Proveniențele mediteraneene, în număr de 8 u.t., se caracterizează prin sensibilitatea plantelor la temperaturile scăzute din timpul iernilor (*Punica*, *Hedysarum* etc.).

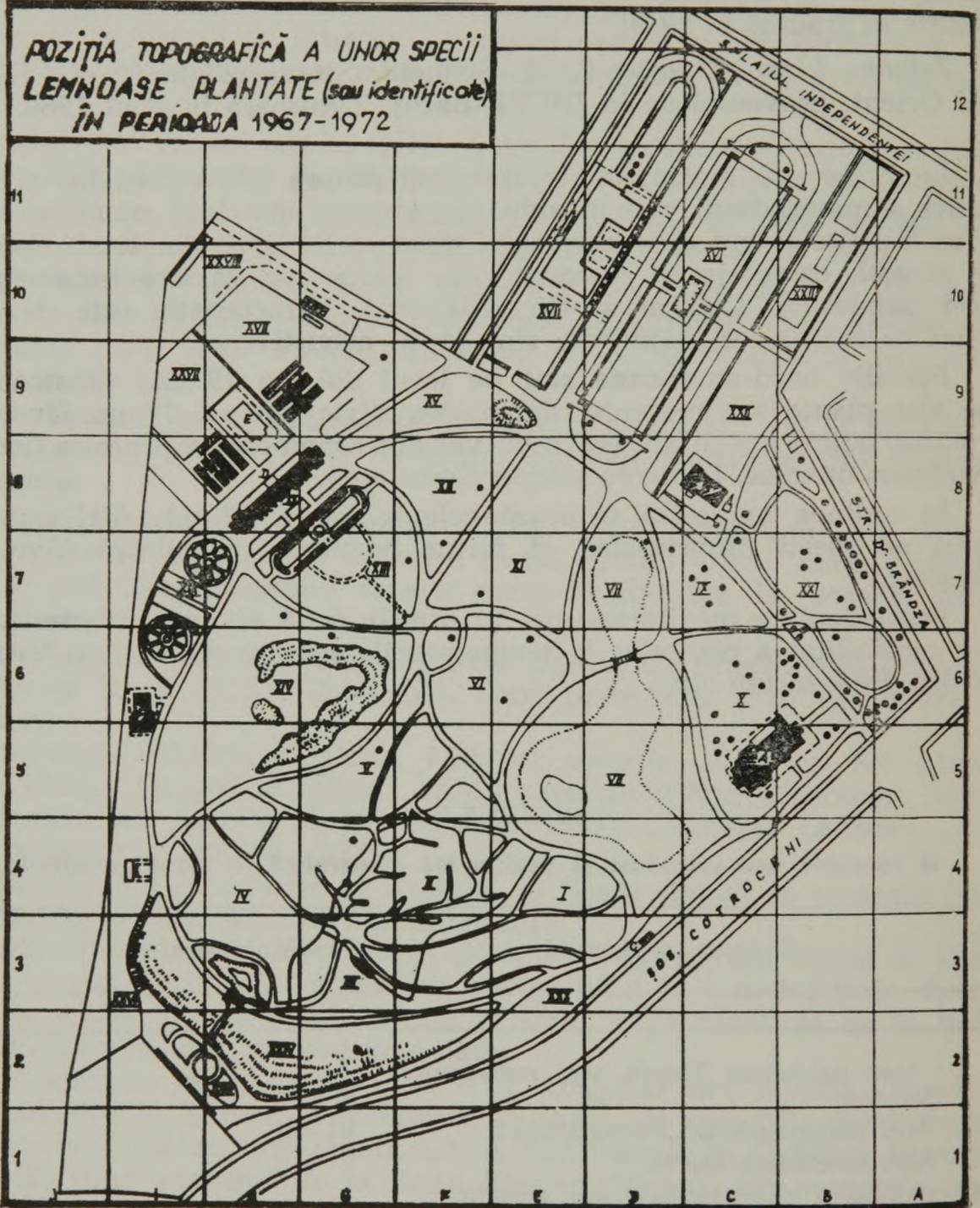
I N D I C E

al speciilor nou introduse și poziția lor topografică în planul grădinii

Nr. crt.	Unitatea taxonomică	Poziția topografică	Obs.
1	2	3	4
1.	<i>Acer palmatum</i> Thunb. var. <i>matsumurae</i> Makino	X 6 B	
2.	<i>Acer platanoides</i> L. „ <i>Palmatifidum</i> “	VI 6 E	
3.	<i>Acer saccharum</i> Marsh.	VI 6 E	
4.	<i>Callicarpa bodinieri</i> Levl. var. <i>giraldii</i> Rehd.	X 6 B	
5.	<i>Callicarpa japonica</i> Thunb. „ <i>Leucocarpa</i> “	XXI X B și 8 B	
6.	<i>Carya illinoënsis</i> (Wangh.) K. Koch	X 6 C și IX 6 C	
7.	<i>Carya ovata</i> (Mill.) K. Koch	X 5 C și IX 7 C	
8.	<i>Castanea dentata</i> (Marsh.) Borkh.	VII 7 D	

* u. t. = unități taxonomice.

POZIȚIA TOPOGRAFICĂ A UNOR SPECII
 LEMNOASE PLANTATE (sau identificate)
 ÎN PERIOADA 1967-1972

1	2	3	4
9.	<i>Cedrus atlantica</i> Monetti	XXI 7 B	
10.	<i>Cedrus libani</i> Laws.	XXI 7 B	
11.	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i> Parl. „Alumii“	XXI 7 B	
12.	<i>Clerodendron bungei</i> Steud. (<i>C. foetidum</i> Bge.)	XIV 7 H	
13.	<i>Cornus florida</i> L.	XIV 7 H	
14.	<i>Crataegus oxyacantha</i> L. „Pauli“	XI 7 F	
15.	<i>Cupressus sempervirens</i> L. „Stricta“	VII 7 D ; IX 7 D ; XVI 8 D ; 11 B și 11 C	
16.	<i>Decaisnea fargesii</i> Franch.	X 6 C	
17.	<i>Diervilla praecox</i> (Lam.) Bailey „Avalanche“	XXI 7 B	
18.	<i>Diervilla praecox</i> (Lam.) Bailey „Bouquet rose“	XXI 7 B	
19.	<i>Diervilla praecox</i> (Lam.) Bailey „Messenger“	XXI 7 B	
20.	<i>Hedysarum multijugum</i> Maxim.	XIX 6 I	
21.	<i>Hydrangea arborescens</i> L. „Grandiflora“	XXI 8 B și 7 B	
23.	<i>Hydrangea bretschneideri</i> Dipp.	XII 8 F	
24.	<i>Holodiscus discolor</i> Maxim. (<i>Spiraea discolor</i> Pursh)	XIII 7 F	
25.	<i>Juniperus chinensis</i> L. „Pfitzeriana“	X 5 B și XXI 7 B	
26.	<i>Juniperus chinensis</i> L. var. <i>sargentii</i> Henry	XXI 5 B și 6 B	
27.	<i>Kalopanax pictum</i> (Thunb.) Nakai var. <i>maximowiczii</i> Schneid.	X 6 B ; XXII 9 C și XVII 10 H	
28.	<i>Kerria japonica</i> (L.) DC.	XXI 6 B	
29.	<i>Ligustrum japonicum</i> Thunb.	II 4 G	
30.	<i>Ligustrum ovalifolium</i> Hassk. „Aureum“	XXI 7 B	
31.	<i>Lonicera sempervirens</i> L.	XXI 8 C	
32.	<i>Malus augustifolia</i> (Brit.) Mich. „Plena“	XXI 7 B	
33.	<i>Malus ioensis</i> (Wood) Brit. „Plena“	XII 12 C	
34.	<i>Malus halliana</i> Koehne	X 6 B	
35.	<i>Nandina domestica</i> Thunb.	X 6 B	
36.	<i>Pinus densiflora</i> Sieb. et Zucc.	X 5 C	
37.	<i>Pinus eldarica</i> Medw.	X 5 C	
38.	<i>Pinus pentaphylla</i> var. <i>himekomatsu</i> Makino	XXI 6 B	
39.	<i>Pinus ponderosa</i> Laws.	XXIV 2 G	
40.	<i>Pinus resinosa</i> Ait.	X 5 C	
41.	<i>Prunus serrulata</i> Lindl.	XI 7 F și XXI 6 A	
42.	<i>Prunus tomentosa</i> Thunb.	X 6 C	
43.	<i>Punica granatum</i> L. „Nana“	IX 7 C	
44.	<i>Punica granatum</i> L. „Pleniflora“	X 5 B	
45.	<i>Punica granatum</i> L. „Legrelliae“	XXII 8 C	
46.	<i>Quercus coccinea</i> Moench	IX 7 C	
47.	<i>Quercus velutina</i> Lam.	IX 7 C	
48.	<i>Rhododendron albrechtii</i> Maxim.	XXI 6 A	

1	2	3	4
49.	<i>Rhododendron decorum</i> Franch.	XXI 6 A	
50.	<i>Rhododendron yunnanense</i>	XXI 6 A	
51.	<i>Ribes grossularia</i> L. „St. Giles“	XVII 11 D	
52.	<i>Ribes grossularia</i> L. „Mai Duc.“	XVII 11 D	
53.	<i>Ribes grossularia</i> L. „Muntenești“	XVII 11 D	
54.	<i>Ribes grossularia</i> L. „Industrial“	XVII 11 D	
55.	<i>Ribes nigrum</i> L. „Negre mari“	XVII 11 D	
56.	<i>Ribes nigrum</i> L. „Chenanson“	XVII 11 D	
57.	<i>Ribes nigrum</i> L. „Payes prolifer“	XVII 11 D	
58.	<i>Ribes rubrum</i> L. „Albe de Versailles“	XVII 11 D	
59.	<i>Ribes nigrum</i> L. „Roșii de Versailles“	XVII 11 D și 12 D	
60.	<i>Ribes rubrum</i> L. „Roșii de Olanda“	XVII 11 D și 12 D	
61.	<i>Rosmarinus officinalis</i> L.	XXI 6 B	
62.	<i>Salix alba</i> L.	VIII 4 D	
63.	<i>Salix alba</i> L. „Clava“	VIII 4 D	
64.	<i>Salix caprea</i> L.	VIII 4 D	
65.	<i>Salix fargesii</i> Burk.	VIII 4 D	
66.	<i>Salix hookeriana</i> Borr.	VIII 4 D	
67.	<i>Salix pentandra</i> L.	VIII 4 D	
68.	<i>Salix purpurea</i> L.	VIII 4 D	
69.	<i>Salix smithiana</i> Willd.	VIII 4 D	
70.	<i>Salix viminalis</i> L.	VIII 4 D	
71.	<i>Sambucus canadensis</i> L.	XXI 6 A	
72.	<i>Sambucus nigra</i> L. „Laciniata“	XXI 6 A	
73.	<i>Schizandra chinensis</i> Boill.	X 6 B	
74.	<i>Symphoricarpus orbiculatus</i> Moench „Variegatus“	VI 6 F	
75.	<i>Syringa komarowii</i> Schneid.	XXI 8 B	
76.	<i>Syringa velutina</i> Komar.	V 5 G	
77.	<i>Syringa vulgaris</i> L. „Charles X“	XXI 7 B	
78.	<i>Syringa vulgaris</i> L. „Congo“	XXI 7 B	
79.	<i>Syringa vulgaris</i> L. „Jeanne d'Arc“	XXI 7 B	
80.	<i>Syringa vulgaris</i> L. „Andenken an Ludwig Späth“	XXI 7 B	
81.	<i>Syringa vulgaris</i> L. „Mareșal Lannes“	XXI 7 B	
82.	<i>Syringa vulgaris</i> L. „Catinat praecox“	XXI 7 B	
83.	<i>Viburnum fragrans</i> Bge.	X 6 B	
84.	<i>Viburnum betulifolium</i> Batal.	X 6 C	
85.	<i>Wisteria floribunda</i> (Willd.) DC.	XXI 6 B	
86.	<i>Zelkova hirta</i> (Thunb.) C. K. Schneid.	IV 4 G	

- ANDREI M. și MIHĂILESCU SILVIA, *Dinamica sezonieră a masei vegetale a unor fitocenoze din Grădina Botanică București*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1966. București, 1967.
- BRANDZA M., *Flora ilustrată a plantelor lemnoase din România*. Edit. Cartea Românească. București, 1934.
- DIACONESCU V., *Hypericum calycinum* — plantă ornamentală. Grădina, Via și Livada, nr. 3, 1958.
- DIACONESCU V., *Sectorul Economic — subsecția: Via și Livada*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.
- DIACONESCU V., *Callicarpa, specie ornamentală nouă pentru țara noastră*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- DIACONESCU V., *Liane rare*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- DIACONESCU V., *Sectorul „Plante Ornamentale“ al Grădinii Botanice din București*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- DIACONESCU V., *Un caz de creștere neobișnuită la Paulownia observat în Grădina Botanică din București*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis, 1960. București, 1961.
- DIACONESCU V., *Observații asupra comportării unor specii exotice lemnoase în condițiile iernii grele din 1962—1963*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1964—1965. București, 1965.
- DIACONESCU V., *Aspecte privind biologia germinării semințelor și dinamica creșterii puieților în primul an de vegetație la unele specii exotice lemnoase*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1964—1965. București, 1965.
- DIACONESCU V., *Plante decorative*. Edit. Științifică București, 1970.
- DIACONESCU V., *Comportarea unor specii exotice lemnoase în iarna anului 1968—1969*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1970. București, 1972.
- DIACONESCU V. și DĂNESCU ANDREEA, *Cultura citorva plante florifere perene valoroase*. Grădina, Via și Livada, nr. 11, 1962.
- DIACONESCU V. și DĂNESCU ANDREEA, *Specii ornamentale lemnoase valoroase care decorează toamna*. Grădina, Via și Livada, nr. 6, 1963.
- DIACONESCU V. și DĂNESCU ANDREEA, *Cultura și utilizarea plantelor volubile pendente și agățătoare de interior*. Grădina, Via și Livada, nr. 2, 1964.
- DIACONESCU V. și DĂNESCU ANDREEA, *Flora spontană a țării noastre, izvor neseecat de îmbogățire a sortimentului de plante ornamentale*. Grădina, Via și Livada, nr. 5, 1964.
- DIACONESCU V. și DĂNESCU ANDREEA, *Specii pentru garduri vii și întreținerea lor*. Grădina, Via și Livada, nr. 9, 1965.
- DIACONESCU V. și ALEXANDRESCU-DĂNESCU ANDREEA, *Plante acvatice pentru bazinele din spațiile verzi*. Revista de Horticultură, nr. 7, 1967.
- DIACONESCU V., ALEXANDRESCU-DĂNESCU ANDREEA și TEODĂRESCU EMMA, *Cultura palmierilor*. Revista de Horticultură și Viticultură, nr. 9, 1969.
- DIHORU GH. și RĂDULESCU-IVAN DOINA, *Observații asupra florei și vegetației spontane din Grădina Botanică din București*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.

- DUMITRIU-TĂTĂRANU I., *Arbori și arbuști forestieri și ornamentali cultivați în R.S.R.* Edit. Agro-Silvică. București, 1960.
- GEORGESCU C. C. și NEUWIRTH J., *Cultura rășinoaselor în Grădina Botanică de la Cotroceni.* Rev. Păd., p. 107—115, București, 1935.
- LUNGEANU I. GH., *Sectorul Economic — subsecția: Cereale, legume.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.
- LUNGEANU I. GH., *Sectorul „Sistemul Plantelor“.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- MARCUS R., *Parcuri și Grădini în România.* Editura Tehnică. București, 1958.
- MIHĂILESCU-FIREA SILVIA, *Grupul „Plantelor Mediteraneene“.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- PASCOVSCHI S., *Contribuțiuni la cunoașterea răspîndirii și a gazdelor viscului (Viscum album L.).* Acta Botanica Horti Bucurestiensis 1968. București, 1970.
- PRODAN I., *O privire asupra florei arborescente a Bucureștilor.* Rev. Păd. București, 1922.
- SPIRIDON-BĂDESCU LUCREȚIA, *Sectorul plantelor medicinale și industriale.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959, București, 1960.
- SPIRIDON-BĂDESCU LUCREȚIA, *Plante tropicale cultivate în serele Grădinii Botanice din București.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- SPIRIDON-BĂDESCU LUCREȚIA, *Plantele succulente cultivate în serele Grădinii Botanice din București.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- TARNAVSCHI I. T., *Dezvoltarea Grădinii Botanice din București în perioada 1955—1959 și în perspectivă.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.
- TARNAVSCHI I. T., *Grădina Botanică din București la împlinirea unui veac de existență.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- TARNAVSCHI I. T., *Grădina Botanică din București.* Natura, nr. 2, 1961.
- TARNAVSCHI I. T. și DIACONESCU V., *Citeva specii exotice naturalizate în R.S.R.,* Natura, nr. 5, 1958.
- TARNAVSCHI I. T. și DIACONESCU V., *Date fenologice privind plantele lemnoase exotice cultivate în Grădina Botanică.* Catalogul de semințe și note botanice oferite pentru schimb de Grădina Botanică 1958. București, 1959.
- TARNAVSCHI I. T., și DIACONESCU V., *Specii de plante lemnoase exotice rare, cultivate în Grădina Botanică din București.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.
- TARNAVSCHI I. T. și DIACONESCU V., *Specii de plante lemnoase exotice cultivate în Grădina Botanică din București.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1960. București, 1961.
- TARNAVSCHI I. T. și DIACONESCU V., *Citeva specii exotice naturalizate în R.S.R. II.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1964—1965. București, 1965.

- TARNAVSCHI I. T. și DIACONESCU V., *Specii lemnoase indigene cultivate în Grădina Botanică din București și valoarea lor ornamentală*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1964—1965. București, 1965.
- TARNAVSCHI I. T. și DIACONESCU V., *Specii exotice lemnoase recent introduse în Grădina Botanică din București*. Acta Botanica Horti Bucurestiensis 1966. București, 1967.
- TARNAVSCHI I. T., DIACONESCU V. și ALEXANDRESCU-DĂNESCU ANDREEA, *Contribuții la biologia și înmulțirea speciei Nelumbo nucifera Gaertn.* Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1966. București, 1967.
- TARNAVSCHI I. T., DIACONESCU V. și SPIRIDON-BĂDESCU LUCREȚIA, *Grădina Botanică din București*. Edit. Meridiane. București, 1968.
- TARNAVSCHI I. T. și MIHĂILESCU SILVIA, *Importanța științifică și economică a principalelor plante medicinale cultivate în Grădina Botanică*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.
- TARNAVSCHI I. T. și SPIRIDON-BĂDESCU LUCREȚIA, *Cacteele cultivate în Grădina Botanică din București și cele mai des întâlnite ca plante ornamentale de cameră*. Acta Bot. Horti Bucurestiensis 1959. București, 1960.
- ȚOPA EM., *Contribuții la cunoașterea Gymnospermelor cultivate în parcurile, cimitirele și serele din București*. Buletinul Comisiunii Monumentelor Naturii. București, 1945.
- VLĂDESCU M., *Catalogul obiectelor expuse de Institutul Botanic din București*. Edit. Minerva. București, 1906.

DES NOUVELLES DENDROLOGIQUES DU JARDIN BOTANIQUE
DE BUCAREST (ROUMANIE).

R é s u m é

Dans la première partie de l'ouvrage est faite une analyse de la bibliographie concernant le Jardin Botanique, de sa fondation jusqu'à présent. Ils sont cités de 48 titres d'ouvrages qui, directement au indirectement, donnent des références sur les collections du Jardin.

Dans la seconde partie sont présentées 86 unités taxonomiques récemment introduites en cultures du Jardin. Ces unités appartiennent à 29 familles, et comprennent 36 genres, 65 espèces, 4 variétés et 35 formes horticoles.

L'ouvrage contient aussi un regard critique sur l'origine aréalo-graphique du matériel. Sur le plan du Jardin, inséré dans l'ouvrage, on a indiqué aussi la position topographique des unités taxonomiques mentionnées dans l'étude et dans la liste donnée à la fin du travail.